

bruget, gør man akkurat det modsatte, idet man lægger en høj Skat derpaa.

Men jeg vender tilbage til det, den højtærede Finansminister sagde, at han nok skulde vare sig for at lægge Skat paa Kaffe og Te, for det er netop det, han gør; og det er derved, han faar sine Indtægter. Han beskatter enhver Kop Kaffe af den daarligste Sort og enhver Kop Te af den tyndeste Art, som nydes paa Restauranter af den fattigste Fyr eller af en ung Pige, som skal tjene sit Brød og har ilde ved at gøre det, maaske knap faar varm Mad, men maa nyde sin Kaffe med noget Margarinesmørrebrød til. Denne Margarine og det ganske tarvelige Paalæg, der er paa Brødet, samt den Kop tynde Te eller Kop daarlige Kaffe er netop det, som Finansministeren beskatter, og det er dette, han faar sine Indtægter igennem. Det er det, som giver de 20 Mill. Kr., Skatten skal indbringe, og sandelig ikke de rige Folks Restaurantsforbrug — af den simple Grund, at de rige Folk spiser meget hellere hjemme, spiser i alt Fald til daglig hjemme, medens de ubemidlede er nødt til til daglig at besøge Kaféen og den ganske tarvelige Restaurant. Det kan ikke nytte, at Finansministeren vil sige, at han ikke gør det, som han netop gør. Jeg vil da spørge den højtærede Finansminister, om han vil gaa saa vidt, at han vil undtage f. Eks. Te og Kaffe fra sin Restaurationsskat. Jeg tvivler derom. Jeg indrømmer, at det er administrativt vanskeligt at sætte en saadan Bestemmelse igennem, jeg skal gerne gøre den Indrømmelse. Men Finansministeren kan ikke gøre det af den Grund, at han da ikke fik Pengene ind.

Jeg kan ikke undlade at gøre denne almindelige Bemærkning til Kafé- og Restaurantskatten, fordi dette er det afgørende. Det er ikke alene det, at den er en Byskat, for det var ganske at vente af den højtærede Regering, at den i saa høj Grad som muligt vilde begunstige Landbrugerne paa Bybefolkningens Bekostning. Det er et af de smukkeste Træk i det nuværende konservative Partis Karakter, at dette Parti gaar med til Skatten, skønt det i saa høj Grad tæller Byfolk mellem sine Vælgere. Det gaar med til dette for ikke at bryde et Forbund, som naturligvis er Partiet dyrebart. For ikke at bryde Forbundet gaar man med til at beskutte Bybefolkningen særlig. Det er jo bevist, hvad København betaler af denne Skat, og hvad det øvrige Land betaler af den; København betaler i alle

Tilfælde Halvdelen, hvilket er alt for meget i Forhold til Københavns Størrelse. Men det er ikke det afgørende; det afgørende er, at det er den fattige Del af Befolkningen, som den højtærede Finansminister her beskatter, medens den rige gaar fri.

Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Nina Bang) nævnte, har den højtærede Finansminister sagt — jeg ved ikke, om det er her eller et andet Sted —, at der er et Luksusmoment i Restaurationsbesøget. Det er efter min Mening ganske fejlagtigt. Et Luksusmoment er der langt snarere i den almindelige Husholdning; det er langt lettere i den almindelige Husholdning at blande ind i Maaltiderne noget af et Luksusmoment, end det er for den, der er nødt til at søge den tarveligste Ernæring paa Restauranterne. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet skildrede, hvor lidet hyggelige Omgivelserne er paa de billige Restauranter, og det er dog derfra, Indtægten kommer. Det er langt nemmere for en nogenlunde flink Husmoder i en ganske tarvelig Husholdning at udstyre Maaltiderne med et Luksusmoment, end det er for den fattige Ekspeditrice, der skal ind paa et tarveligt Køkkensted, at skaffe sig nogen som helst Luksus ved den Mad, som hun skal spise, og som ikke smager hende, men som hun skal betale overordentlig dyrt, særlig efter at den højtærede Finansminister har lagt Skat derpaa. Nej, der er intet Luksusmoment deri; der er langt snarere et Luksusmoment i den enkelte Husholdning. I Lejekaserner, hvor der bor 50—100 Familier, er det sikkert, at der er et Luksusmoment, naar hver enkelt Familie har sin Husholdning, medens de kunde leve billigere paa en Restaurant, naar de alle slog sig sammen.

Endnu har jeg kun en almindelig Bemærkning tilbage; den gælder for saa vidt Fortiden, men tillige Nutiden, idet det stadig bliver sagt — saavel af den højtærede Finansminister som af Ordførerne for Venstre og det konservative Folkparti —, at Oppositionen stiller sig saaledes, at den gaar mod Regeringens Skatteforslag, men den fremsætter ikke selv noget, som man kan henvise til, og faktisk er det dog saaledes, at Statskassen er i Trang, og at Pengene maa skaffes. Dette synes jo ret bestikkende. Men jeg maa rigtignok sige, at Oppositionen har i alt Fald ikke altid stillet sig saaledes, at den forkaster ethvert Forslag fra den højtærede Regering, for jeg anbefalede selv at stemme for Luksustolden her; da